

Educație acasă – Prima opțiune în educație sau doar o alternativă trimiterii copilului la școlile publice?

Lev 20:2 „Spune copiilor lui Israel: „**Dacă un om dintre copiii lui Israel** sau dintre străinii cari locuiesc în Israel, **dă lui Moloh pe unul din copiii lui, omul acela să fie pedepsit cu moartea:** poporul din țară să-lucidă cu pietre.”

Cui îi este încredințat copilul atunci când este trimis să fie educat într-un loc unde Dumnezeu nu este onorat, unde profesorii nu-L cunosc, unde Biblia este dată la o parte sau nu ocupă locul care i se cuvine?

Deut 6:6 “**Și poruncile acestea**, pe cari ți le dau astăzi, să le ai în inima ta.

Deut 6:7 **Să le întipărești în mintea copiilor tăi**, și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula.”

Jud 13:8,12 „Manoah a făcut Domnului următoarea rugăciune: „**Doamne, Te rog, să mai vină o dată la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis, și să ne învețe ce să facem pentru copilul care se va naște!**” Manoah a zis: „Acum, dacă se va împlini cuvântul Tău, ce va trebui să **păzim cu privire la copil, și ce va fi de făcut?**” ”

Aceste întrebări ar trebui să constituie preocuparea fiecărui părinte care se teme de Dumnezeu și care dorește să-și vadă copiii mântuiți.

2 Cron 28:3 „a ars tămâie în valea fiilor lui Hinom, și **a trecut pe fiii săi prin foc**, după urâciunile neamurilor pe cari le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.”

Ps 127:3 „Iată, **fiii sunt o moștenire de la Domnul**, rodul pîntecelui este o răsplată dată de El.” Copiii nu sunt proprietatea noastră, ci proprietatea lui Dumnezeu. Ei ne sunt încredințați pentru o perioadă scurtă de timp. Este privilegiul nostru acela de a primi înțelepciune de la Dumnezeu pentru a-i crește și educa, pentru ca în cele din urmă să-i returnăm în cea mai bună „condiție” lui Dumnezeu. Dacă eșuăm în această misiune care ne-a fost încredințată...

Prov. 13:20 „**Cine umblă cu înțelepții se face înțelept**, dar cui îi place să se însoțească cu nebunii o duce rău.”

Prov. 22:6 „**Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze**, și când va îmbătrîni, nu se va abate de la ea.”

Această datorie aparține părintelui și nu altor educatori.

Ez. 16:20,21 „Apoi ți-ai luat fiii și fiicele, pe cari Mi-i născusei, și i-ai jertfit lor, ca să le slujească de mîncare. Nu erau oare de ajuns curviile tale, de Mi-ai mai junghiat fiii, și i-ai dat, trecîndu-i prin foc în cinstea lor?”

Mic 5:1 „Acum, strîngeți rîndurile în cetate, ceata Sionului, căci **suntem împresurați!**
Judecătorul lui Israel este lovit cu nuiua pe obraz!”

Valorile creștine sunt atacate pretutindeni, chiar și în țările așa-zis creștine, uneori chiar mai atacate decât într-o țară musulmană!

Mal. 4:6 „El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem ”

Educația acasă este și ea o împlinire a profeției. Copiii nu au nevoie doar de hrană, îmbrăcăminte și bani. Au nevoie de o relație specială cu părinții lor. Părinții sunt chemați să-i pregătească pe micuții ce le-au fost încredințați să fie adevărați urmași ai lui Isus în această viață, pentru ca în cele din urmă să fie reuniți cu familia mai mare din ceruri.

Mt. 18:6 „Dar pentru **oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, cari cred în Mine**, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară, și să fie înecat în adâncul mării.”

Când plasăm un copil într-o situație sau într-un mediu în care este mai mult decât probabil că va cădea spiritual și va păcătui, se aplică avertizarea de mai sus, îi facem pe acești micuți să păcătuiască.

Luca 18:16 „Isus a chemat la Sine pe copilași, și a zis: „**Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți**; căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei.”

Îi putem opri/împiedica pe copii să vină la Isus atunci când îi expunem influențelor devastatoare ale educației seculare și educarilor nesfinți.

1 Cor. 15:33 „**Nu vă înșelați: „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune”.**”

- ***Ce înseamnă adevărata educație?***

Înainte de a discuta nevoia de a educa copilul acasă trebuie să definim termenul **educație**. Nu ne propunem să copiem definiția din dicționar. Avem nevoie de o perspectivă biblică, divină. **Dumnezeu este autorul educației**. Doar El ne poate oferi o înțelegere corectă și completă a termenului **educație**. Pentru a afla acest răspuns ne vom raporta la două surse inspirate: Biblia și cartea *Educație* (de Ellen G. White).

Col. 2:3 „în care [în Dumnezeu] sînt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei.”

Iov 12:13 „La Dumnezeu este înțelepciunea și puterea; sfatul și priceperea ale Lui sînt.”

Iov 22:21 „Împrietenește-te dar cu Dumnezeu”

„**Ideile noastre legate de educație sunt prea înguste și superficiale**. Se face simțită nevoia unei sfere mai largi, a unui țel mai înalt. **Adevărata educație** înseamnă mai mult decât urmarea unei anumite școli. Înseamnă mai mult decât pregătirea pentru viața care există acum. Ea **are de-a face cu întreaga făptură** și cu toată perioada în care îi este cu putință omului să trăiască. Este **dezvoltarea armonioasă a puterilor fizice, mintale și spirituale**. **Îl pregătește** pe elev pentru bucuria slujirii **în această lume** și pentru bucuria mai înaltă a unei slujiri mai largi **în lumea care va veni.**” {Ed 13}

„**Toată cunoașterea adevărată și reala dezvoltare își au sursa în cunoașterea lui Dumnezeu**. Această cunoaștere se face simțită oriîncotro ne-am întoarce, în domeniul fizic, mintal sau spiritual, în orice direcție am privi - în afară de stricăciunea păcatului. Orice direcție de cercetare am alege, cu scopul sincer de a ajunge la adevăr, suntem aduși în contact cu Inteligența

atotputernică, nevăzută, care lucrează în și prin toate. **Mintea omului este adusă în comuniune cu mintea lui Dumnezeu, finitul cu Infinitul.** Efectul unei asemenea comuniuni asupra trupului, minții și sufletului este dincolo de tot ceea ce se poate estima.

În această comuniune se găsește cea mai înaltă educație. Este metoda de dezvoltare care aparține lui Dumnezeu. "Împrietenește-te dar cu Dumnezeu" (Iov 22,21) este solia Sa către omenire. Metoda scoasă în evidență în aceste cuvinte a fost metoda urmată în educarea tatălui neamului nostru omenesc. Pe când Adam stătea în Edenul sfânt, în slava bărbăției sale neîntinate de păcat, în acest fel îl instruia Dumnezeu." {Ed 14}

- **Locul Bibliei în adevărata educație**

„**Sfintele Scripturi** sunt standardul perfect al adevărului și, având o asemenea caracterizare, **ar trebui să li se dea locul cel mai înalt în educație.** Pentru a obține o educație vrednică de acest nume, trebuie să dobândim o cunoaștere a lui Dumnezeu, Creatorul, și a lui Hristos, Răscumpărătorul, așa cum sunt Ei descoperiți în Cuvântul sacru.

Fiecare faptură omenească, creată după chipul lui Dumnezeu, este înzestrată cu o putere asemănătoare cu cea a Creatorului - individualitate, **putere de a gândi și a face.** Oamenii în care se dezvoltă această putere sunt oameni care poartă responsabilități, care sunt conducători cu inițiativă și care au influență asupra caracterelor. **Lucrarea adevăratei educații este aceea de a dezvolta această putere, de a-i antrena pe tineri să gândească ei înșiși, nu doar să reflecte gândirea altor oameni.** În loc să-și limiteze studiul la ceea ce au spus sau scris alții, studenții să fie **îndrumați către izvoarele adevărului, către vastele câmpuri din natură și revelație, deschise cercetării.** Să contemple marile subiecte ale datoriei și destinului - și mintea lor se va lărgi și întări.

În locul unor făpturi educate, dar plâpânde, instituțiile de învățământ vor putea trimite în lume bărbați îndeajuns de **puternici pentru a gândi și acționa, bărbați care să fie stăpâni ai împrejurărilor, nu robi ai acestora,** bărbați care au o minte largă, un cuget clar și curajul convingerilor proprii.

O asemenea educație oferă **mai mult decât doar o disciplină a minții; oferă mai mult decât o pregătire fizică. Ea întărește caracterul, astfel încât adevărul și integritatea nu sunt jertfite pentru dorințe egoiste sau ambiții lumești.** Ea fortifică mintea împotriva răului. În loc ca vreo pasiune predominantă să devină o putere pentru a distruge, **fiecare motiv și dorință sunt aduse în conformitate cu marile principii ale binelui.**

Ce educație poate fi mai înaltă decât aceasta? Ce o poate egala în valoare?" {Ed 17}

- **Educația după căderea în păcat a primilor părinți**

„În sensul cel mai înalt, **lucrarea de educație și lucrarea de răscumpărare sunt una,** pentru că nici în educație, nici în răscumpărare "nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos". "Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El." 1 Corinteni 3,11; Coloseni 1,19.

În condiții schimbate, adevărata educație este încă în conformitate cu planul Creatorului, planul școlii din Eden. Adam și Eva au primit învățatură prin comuniunea directă cu Dumnezeu; privim "lumina cunoștinței slavei" Sale pe fața lui Hristos.

Marile principii ale educației sunt neschimbate, "întărite pentru veșnicie" (Psalmii 111,8); căci ele sunt principiile caracterului lui Dumnezeu. Primul efort al învățătorului și țelul său constant ar trebui să fie acelea de a-l ajuta pe student să înțeleagă aceste principii și să intre în acea legătură cu Hristos, care să-l facă o putere cu înrăurire în această viață. Învățătorul care acceptă acest scop este în adevăr unul care conlucrează cu Hristos, un împreună lucrător cu Dumnezeu." {Ed 30}

„**Sistemul de educație stabilit în Eden avea ca centru familia.** Adam era "fiul lui Dumnezeu" (Luca 3,38), iar copiii Celui Preaînalt primeau învățatură de la Tatăl lor. În adevăratul sens al cuvântului, **școala lor era o școală de familie.**

În planul divin de educație, așa cum a fost el adaptat după căderea omului, Hristos stă ca reprezentant al Tatălui, veriga de legătură dintre Dumnezeu și om; El este marele Învățător al omenirii. Și a rânduit ca bărbații și femeile să fie reprezentanții Săi. **Familia era școala, iar părinții, învățătorii.**

Educația care avea ca centru familia a fost cea care era preponderentă în vremea patriarhilor. Pentru școlile astfel stabilite, Dumnezeu a prevăzut cele mai favorabile condiții pentru dezvoltarea caracterului. **Oamenii care se aflau sub îndrumarea Sa urmau încă planul de viață, pe care îl așezase Domnul de la început.** Cei care s-au îndepărtat de El și-au zidit orașe mari și, înghesuindu-se în acestea, s-au fălit cu splendoarea, luxul și viciul care face ca orașele din zilele noastre să fie mândria lumii, dar și blestemul ei. Însă oamenii care au ținut cu putere la principiile de viață date de Dumnezeu au locuit la câmpie și la munte. Ei erau lucrători ai pământului și îngrijitori de turme și cirezi, iar **în această viață liberă, independentă, cu ocaziile ei de muncă, studiu și meditație, ei au învățat despre Dumnezeu și și-au învățat copiii despre lucrările și căile Sale.**

Aceasta a fost metoda de educație pe care a dorit Dumnezeu s-o stabilească în Israel.” {Ed 33}

- ***Ce s-a întâmplat cu poporul evreu? De ce au abandonat planul divin?***

„**Tații și mamele din Israel au devenit indiferenți la obligațiile lor față de Dumnezeu, indiferenți la obligațiile față de copiii lor.** Prin necredințioșia în cămin și influențele idolatre din afară, mulți tineri evrei au primit o educație mult diferită de ceea ce plănuiise Dumnezeu pentru ei. **Ei au deprins căile păgânilor.**” {Ed 45}

- ***Școlile profetilor – soluția de rezervă pentru stoparea neglijenței din familii***

„**Pentru a ieși în întâmpinarea acestui rău care creștea întruna, Dumnezeu a dispus de alți agenți, ca un ajutor pentru părinți în lucrarea de educare.** Încă din cele mai vechi timpuri, profeții fuseseră recunoscuți ca învățători aleși de providența divină. În sensul cel mai înalt, profetul era o persoană care vorbea prin inspirație directă, transmițând poporului soliile pe care le primise de la Dumnezeu. Dar acest nume a fost dat și aceluia care, deși nu erau inspirați în mod direct, erau chemați providențial să învețe poporul despre lucrările și căile lui Dumnezeu. **Pentru pregătirea unei asemenea categorii de învățători, Samuel, îndrumat de Dumnezeu, a întemeiat școlile profetilor.**” {Ed 46}

- ***Ce fel de profesori erau cei care predau în școlile profetilor?***

„**Intenția era ca aceste școli să slujească drept stăvilă împotriva stricăciunii larg răspândite, să ajute la bunăstarea mentală și spirituală a tinerilor și să sporească prosperitatea națiunii, dându-i bărbați calificați să acționeze în temere de Dumnezeu, ca lideri și consilieri.** În acest scop, Samuel a strâns zeci de tineri evlavioși, inteligenți și studioși. Aceștia au fost numiți fiii profetilor. Studiind Cuvântul și lucrările lui Dumnezeu, puterea Sa dătătoare de viață le înviora energia minții și sufletului și studenții primeau înțelepciune de sus. **Instructorii erau nu numai buni cunoscători ai adevărului divin, dar se bucuraseră ei înșiși de comuniune cu Dumnezeu și primiseră darul deosebit al Duhului Său.**”

- ***Cum erau organizate școlile profetilor? Există vreo asemănare între acestea și școlile moderne?***

„**Elevii acestor școli se întrețineau singuri prin muncă proprie, lucrând pământul sau practicând vreun meșteșug oarecare.** În Israel, acest lucru nu era considerat ciudat sau degradant; într-adevăr, era privit ca păcat faptul de a-ți lăsa copiii să crească în neștiință, fără a face o muncă utilă. Fiecare tânăr, fie că părinții lui erau bogați sau săraci, era învățat o meserie. Chiar dacă urma să fie educat pentru slujire sfântă, o cunoaștere a vieții practice era privită ca esențială pentru țelul de a fi de cel mai mare folos. **De asemenea, mulți învățători se întrețineau prestând muncă**

fizică.

Atât în școală, cât și în familie, o mare parte a învățaturii era transmisă pe cale orală; tinerii învățau, de asemenea, să citească scrierile iudaice, iar sulurile de pergament ale Vechiului Testament erau deschise pentru studiul lor. **Subiectele de căpetenie pentru studiu în aceste școli erau Legea lui Dumnezeu, cu instrucțiunile date lui Moise, istoria sacră, muzica sacră și poezia.** În rapoartele istoriei sfinte erau descoperite urmele pașilor lui Iehova. Marile adevăruri reprezentate de tipurile din serviciul de la Sanctuar erau scoase în evidență și credința prindea strâns obiectul central al întregului sistem - Mielul lui Dumnezeu, care urma să ridice păcatul lumii. Era nutrit un spirit de evlavie. Nu numai că studenții erau învățați despre datoria de a se ruga, dar erau **învățați și cum să se roage, cum să se apropie de Creatorul lor, cum să-și exercite credința în El și cum să înțeleagă și să respecte învățăturile Duhului Său.** Intellectul sfințit scotea din vistieria lui Dumnezeu lucruri vechi și lucruri noi, iar **Duhul lui Dumnezeu Se manifesta în profeție și cântare sfântă.**" {Ed 47}

- ***S-a schimbat planul lui Dumnezeu cu privire la educație în timpurile noastre?***

„În vreme ce există grade diferite de dezvoltare și manifestări diverse ale puterii Sale pentru satisfacerea nevoilor oamenilor din **veacuri diferite, lucrarea lui Dumnezeu este aceeași în orice timp. Învățătorul este același. Caracterul și planul lui Dumnezeu sunt la fel.** În El "nu este nici schimbare, nici umbră de mutare". Iacov 1,17

Experiențele lui Israel au fost înregistrate pentru învățătura noastră. "Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor." 1Corinteni 10,11. **În ceea ce ne privește** - după cum au stat lucrurile și cu Israelul din vechime - **succesul în educație depinde de credincioșia cu care împlinim planul Creatorului.** Acceptarea principiilor Cuvântului lui Dumnezeu ne va aduce binecuvântări tot atât de mari precum ar fi adus poporului evreu." {Ed 50.4}

- ***Ce opțiuni pentru educarea copilului există astăzi?***

Planul lui Dumnezeu pentru educarea copilului are în centru familia. Părinții, în cooperare cu Dumnezeu, sunt chemați să-și educe copiii care le-au fost încredințați. Acolo unde părinții eșuează, a doua opțiune sunt școlile profesilor. Unde sunt aceste școli? Este una dintre cele mai dureroase întrebări. Există multe instituții de educație creștină în diverse țări, însă toate acestea trebuie cântărite și măsurate cu standardul divin? Urmează ele exemplul școlilor profesilor? Dacă nu, trimiterea copiilor acolo implică o doză de risc iar în cazul unui eșec nu putem da vina pe Cel care ne-a făcut clar planul Său cu privire la educație.

- ***Există familii care au hotărât să-și educe copiii acasă?***

În SUA, în anul 2007, numărul copiilor care sunt educați acasă este estimat la aproximativ 1.5 milioane, în creștere cu aproximativ 400000 față de anul 2003. În Rusia, unde educația acasă a devenit legală după 1990, numărul copiilor educați astfel este de aproximativ un milion. În Marea Britanie statisticile nu sunt foarte precise, estimările variind între 30000 și 100000 de copii care sunt educați acasă. Acestea nu sunt numere mici. Tot mai mulți părinți, unii chiar fără apartenență religioasă, sunt nemulțumiți de ceea ce se întâmplă în școlile publice. Educația acasă n-ar trebui să fie o alegere pe care o facem doar pentru că suntem nemulțumiți de ceea ce se întâmplă în școli. Ar trebui să fie prima noastră opțiune pentru că acesta este planul lui Dumnezeu pentru educarea copiilor.

- ***Nu ar trebui să am o diplomă universitară pentru a-mi educa acasă copiii?***

Părinții nu ar trebui să se teamă de sarcina de a-și educa proprii copii. Nu diplomele universitare îi recomandă pentru a fi educatori ai copiilor ci acea legătură personală cu Creatorul nostru. Există atât de multe resurse la îndemână. Important este să avem convingerea că urmăm planul divin. Este o provocare imensă dar și binecuvântările acceptării ei sunt pe măsură. Nimeni și nimic nu ar trebui să ne stea în cale.

- ***Când copiii cresc mai mari și doresc să urmeze cursurile unei universități, ar trebui oprți?***

Educația superioară, așa cum se poate vedea din primele citate nu înseamnă neapărat diplome universitare. Dacă avem vonvingerea că planul lui Dumnezeu pentru dezvoltarea personală înseamnă și urmarea cursurilor unei universități, și aici sunt două opțiuni. Să privim câteva sfaturi inspirate:

„Despre universități [reformatorul german Martin Luther]scrisa în felul următor: "Tare mi-e teamă că **universitățile se vor dovedi a fi porțile mari ale iadului, dacă nu se lucrează cu stăruință să se explice Sfintele Scripturi, pe care să le întipărească în inimile tineretului**. Nu sfătuiesc pe nimeni să-și dea copilul acolo unde Scripturile nu au un loc suprem. Orice instituție în care oamenii nu se ocupă intens de Cuvântul lui Dumnezeu devine coruptă." {GC 140}

„Iată un pericol în care se află tinerii noștri. Atracțiile din aceste instituții împreună cu învățăturile care sunt amestecate cu erori și sofisticării sunt de o asemenea natură încât ei nu pot discerne otrava amestecată cu ceea ce este folositor și prețios. Există o asemenea subtilitate care lucrează într-o manieră pe care ei nu o pot percepe, dar ea este permanent activă. Unele idei sunt accentuate în mod constant de către profesori și repetate iar și iar, până când mintea începe să le asimileze și să se conformeze acelor idei.

La fel se întâmplă când sunt studiați autori necredincioși. Acești oameni au o inteligență ascuțită, iar ideile lor scilipitoare sunt prezentate în așa fel încât mintea studentului este influențată de către acestea; și ei sunt satisfăcuți de istețimea lor.

Dar de unde au obținut acei oameni puterea lor intelectuală? De unde au obținut acea ascuțime de minte? De la izvorul cunoașterii. Dar ei și-au pervertit puterile, închinându-le diavolului, iar diavolul nu este și el inteligent? Mulți călătoresc în vagoanele diavolului atunci când citesc ce au scris autori necredincioși. Satana este o ființă isteată, iar ei se îndrăgostesc de învățătura și istețimea lui." (3SM 232)

Pentru cei mai mulți dintre tinerii creștini acest sfat trebuie urmat. Alegerea unei universități creștine, unde Cuvântul lui Dumnezeu ocupă un loc de frunte, este alegerea cea mai potrivită.

Pentru un număr mic de tineri creștini, cu o experiență profundă în ce privește cunoașterea lui Dumnezeu și a Scripturii, există o îndrumare specială:

„Valdenzii au intrat ca studenți în școlile din lume. Au căutat să fie mai retrași dar au continuat să trăiască ceea ce credeau. Nu-și sacrificau niciodată principiile iar aceste principii ajungeau să fie foarte repede cunoscute de către ceilalți. Pentru că erau diferiți de toți ceilalți, studenții se întrebau: Ce înseamnă asta? De ce nu pot fi făcuți acești tineri să se abată de la principiile lor? În timp ce-și puneau aceste întrebări, îi auzeau rugându-se în cămăruțele lor, nu fecioarei Maria, ci Mântuitorului, căruia I se adresau ca singurului mijlocitor între Dumnezeu și om. Studenții din lume le puneau întrebări și, pe măsură ce istoria simplă a adevărului așa cum este el în Isus le era povestită, mințile lor o absorbeau.

Am încercat să prezint aceste lucruri la Harbor Heights [la o convenție despre educație în 1891]. Aceia care au Duhul lui Dumnezeu, care au adevărul întreșesut cu ființa lor, ar trebui încurajați să intre la colegii și să trăiască adevărul așa cum au făcut Daniel și Pavel. Fiecare dintre ei ar trebui să studieze care este cel mai bun mod de a introduce adevărul în școală, pentru ca lumina să strălucească cu putere. Ei trebuie să respecte toate regulamentele școlii. Aluatul va începe să lucreze; putem să ne bazăm mult mai mult pe puterea lui Dumnezeu manifestată în viețile copiilor Săi decât pe orice cuvinte care pot fi spuse. Dar ei pot de asemenea să le povestească celor care îi întrebă, în cuvinte simple, despre doctrinele simple ale Bibliei." {3SM 233}

„Există tineri care, după ce au devenit bine întemeiați și înrădăcinați în adevăr, ar trebui să intre în aceste instituții de învățământ ca studenți. Ei pot păstra principiile vii ale adevărului, pot păstra Sabatul și vor avea ocazia să lucreze pentru Maestru semănând semințe ale adevărului în minți și inimi. Sub influența Duhului Sfânt, aceste semințe vor încolți pentru a da roade spre slava lui Dumnezeu și suflete vor fi salvate. Studenții nu trebuie să meargă la aceste instituții de învățământ pentru a fi luminați cu privire la subiecte teologice; profesorii acelor școli au nevoie ei înșiși să devină studenți ai Bibliei. Nu e nevoie să se înceapă vreo controversă deschisă, dar vor apărea ocazii în care să se pună întrebări despre doctrine biblice iar lumina va pătrunde în multe minți. Se va naște un spirit de cercetare.

Abia îndrăznesc să prezint această metodă de lucru pentru că există pericolul ca aceia care nu au o legătură cu Dumnezeu să meargă în asemenea școli și în loc să corecteze erorile de acolo și să împărtășească lumină, vor fi ei înșiși făcuți să rățacească. Dar această lucrare trebuie să se facă, și se va face de către aceia care sunt conduși și învățați de către Dumnezeu.” {3SM 234}

Se poate observa că citatele de mai sus au în vedere tineri și nu copii de vârstă școlară (primară sau gimnazială), și nu orice fel de tineri, ci **doar** cei care sunt bine înrădăcinați în adevărul Scripturii. Acești tineri sunt îndrumați să fie adevărați misionari în școlile lumii.

- ***Ce pot face atunci când legislația nu este foarte prietenoasă cu opțiunea educării acasă a copiilor?***

Din fericire în cele mai multe state dezvoltate părinții au libertatea să aleagă modul în care este educat copilul. Educația acasă (cunoscută sub numele de **home schooling** sau **home education**) este permisă în țări precum SUA, Canada, Marea Britanie, Australia, Noua Zeelandă, Rusia, Polonia, Cehia, Norvegia, Italia, Olanda, Franța, Finlanda, Danemarca, Austria etc. Cele mai neprietenoase țări din Europa cu acest concept al educației acasă sunt Germania (unde în ciuda ilegalității sunt câteva sute de copii educați acasă), Grecia, Suedia.

Statul nu ar trebui să se amestece în decizia părinților în ce privește educația copiilor. Acolo unde legislația este împotriva valorilor creștine, toți cei credincioși împreună cu cei care au vederi similare (indiferent de apartenența religioasă) ar trebui să se unească pentru a solicita libertatea de alegere.

În România soluția adoptată de părinții care doresc să-și educe copiii acasă este cea de a se înscrie la școli din afara țării (un fel de instituții umbrelă, cum mai sunt numite) care oferă sprijin și materiale didactice. În felul acesta sunt absolviți de obligația de a trimite copiii la școlile publice.

În multe țări unde educația acasă este interzisă prin lege părinții au ales fie să părăsească țara și să emigreze fie să continue să-și educe copiii acasă asumându-și riscurile situației respective. Fiecare familie trebuie să se roage pentru înțelegerea voii lui Dumnezeu și să acționeze în temere sfântă. Părinții trebuie să le arate copiilor prin exemplul personal că nu sunt sclavii împrejurărilor ci stăpânii lor.

De ce școlile publice nu sunt o opțiune pentru educarea copiilor unei familii creștine?(scurtă recapitulare a motivelor)

- nu sunt și n-au fost vreodată planul lui Dumnezeu pentru educarea vreunei ființe umane
- rolul și locul Bibliei nu este cel care ar trebui să fie
- nu există o înțelegere a adevăratei educații și nici nu există dorința de a afla vreodată
- educația oferită acolo nu este echilibrată, nu are în vedere dezvoltarea deplină a ființei umane: trup (lucrul manual), suflet (dezvoltarea spirituală) și minte (această dimensiune doar este avută în vedere de curriculum, și acesta cu deficiențe grave)
- profesorii nu au o experiență profundă cu Dumnezeu (cei mai mulți nici măcar n-au idee despre Biblie și învățătura creștină, măcar că și această cunoștință teoretică n-ar fi de ajuns)

- copilul este prea fragil și slab pentru a rezista ispitelor care apar în asocierea cu alți copii care nu ascultă de Dumnezeu. Chiar noi părinții vedem cât suntem de slabi noi înșine adesea în fața unor ispite. Influența mediului erodează valorile creștine și pe termen lung poate duce la un eșec în ce privește umblarea cu Dumnezeu
- valorile creștine sunt sub atac iar copilul nu este pregătit intelectual, emoțional și spiritual să discearnă aceste atacuri și să le reziste (din păcate și mulți părinți creștini eșuează în a identifica aceste atacuri)
- predarea disciplinelor de științe ale naturii se bazează pe teoria evoluției
- predarea istoriei nu are nimic de-a face cu istoria sacră
- predarea muzicii are prea puțin de-a face cu muzica sacră
- predarea literaturii are prea puțin sau deloc de-a face cu literatura sacră / cu Sfintele Scripturi
- educația fizică nu are în vedere lucrul manual folositor (așa cum e planul lui Dumnezeu) ci exerciții adesea periculoase (gimnastică) și sporturi competitive
- ținta lor nu este de a face din copiii noștri creștini mai buni și credincioși, ci înregimentarea lor pentru a servi intereselor celor care conduc o planetă care se răzvrătește față de Creator
- sarcina părinților devine mai greoaie datorită efortului care ar trebui depus pentru a dărâma influența ideilor păgâne de care copiii sunt influențați și pe care le aduc acasă
- școlile nu sunt motivate mai mult decât părinții creștini să-i vadă pe copii progresând nici măcar pe latura academică, intelectuală
- uneori copiii se simt pe bună dreptate abandonați de către părinți. Mulți se simt singuri și fără un sprijin real, palpabil, atunci când sunt ridiculizați sau criticați. Pentru a supraviețui în închisoarea și jungla școlii dezvoltă trăsături de caracter pe care se vor lupta toată viața ulterior să le învingă

Acestea sunt doar câteva dintre motive! Se pot adăuga mult mai multe atunci când se analizează mai îndeaproape programa școlară, metodologia de învățare/predare etc (și din nefericire diferența dintre școlile publice și cele așa zis creștine nu este foarte mare)

Ca și în alte domenii de cercetare și viețuire, întrebarea fundamentală este de unde dorim să învățăm, de la Dumnezeu sau de la prințul întunericului, de la Ierusalim (simbol al prezenței și al inspirației divine) sau de la Atena (simbol al băjbâielii păgâne în încercarea de a cunoaște, de a afla răspunsuri, de a înțelege sensul existenței)? Educația care nu-și are originea în Dumnezeu nu poate să ne ducă la Dumnezeu.

Lectură suplimentară:

- *Cel puțin primele 50 de pagini din cartea **Educație** de Ellen G. White*
- *Studii de educație creștină (Studies in Christian Education), de E.A. Sutherland*
- *Madison - God's Beautiful Farm: The E. A. Sutherland Story, By Ira Gish, Harry M Christman*

- Oameni mari ai lui Dumnezeu care au făcut școala acasă:

Toți patriarhii până la Noe cel puțin, Isaac, Iacov, Iosif, Moise (primii 12 ani din viață), David, Ilie, Elisei, Daniel, Ioan Botezătorul, Isus

- Exemple din timpuri mai recente de oameni care au făcut școala acasă:

Personalități politice

- Richard Basseti - Governor of DE
- William Blount - U.S. Senator
- George Clymer - U.S. Representative
- William Few - U.S. Senator
- Benjamin Franklin
- William Houston – Lawyer
- William S. Johnson
- William Livingston - Governor of NJ
- James Madison - 4th U.S. President
- George Mason - Justice of VA
- John Francis Mercer - U.S. Rep.
- Charles Pickney III - Governor of SC
- John Rutledge - Chief Justice
- Richard D. Spaight - Governor of NC
- George Washington
- John Witherspoon
- George Wythe - Justice of VA

Președinți

- John Adams, John Quincy Adams, Grover Cleveland, James Garfield, William Henry Harrison, Andrew Jackson, Thomas Jefferson, Abraham Lincoln, James Madison, Franklin Delano Roosevelt, Theodore Roosevelt, John Tyler, George Washington, Woodrow Wilson

Oameni d stat

- Konrad Adenauer, Henry Fountain Ashurst, William Jennings Bryan, Winston Churchill, Henry Clay, Pierre du Pont, Benjamin Franklin, Alexander Hamilton, Patrick Henry, William Penn, Daniel Webster

Judecători ai Curții Supreme SUA

- John Jay, John Marshall, John Rutledge, Sandra Day O'Connor

Oameni de știință

- George Washington Carver
- Pierre Curie
- Albert Einstein
- Michael Faraday - electrochemist

- Oliver Heaviside - physicist and electromagnetism researcher
- T.H. Huxley
- Blaise Pascal
- Booker T. Washington
- Erik Demaine - Popular Science Mag: One of the Most Brilliant Scientists in America

Lideri religioși

Ioana d'Arc, William Carey, Jonathan Edwards, Philipp Melancthon, Dwight L. Moody, John Newton, John Owen, Hudson Taylor, John & Charles Wesley, Brigham Young

Inventatori

- Alexander Graham Bell - invented the telephone
- John Moses Browning - firearms inventor and designer
- Peter Cooper - invented skyscraper, built first U.S. commercial locomotive
- Thomas Edison - invented the stock ticker, mimeograph, phonograph, and perfected the electric light bulb
- Benjamin Franklin - invented the lightning rod
- Elias Howe - invented sewing machine
- William Lear - airplane creator
- Cyrus McCormick - invented grain reaper
- Guglielmo Marconi - developed radio
- Eli Whitney - invented the cotton gin
- Sir Frank Whittle - invented turbo jet engine
- Orville and Wilbur Wright - built the first successful airplane

Compozitori

· Irving Berlin, Anton Bruckner, Noel Coward, Felix Mendelssohn, Wolfgang Amadeus Mozart, Francis Poulenc, John Philip Sousa

Educatori

- Amos Bronson Alcott - innovative teacher, father of Louisa May Alcott
- Catharine Beecher - co-founder of the Hartford Female Seminary
- Jill Ker Conway - first woman president of Smith College
- Timothy Dwight - President of Yale University
- William Samuel Johnson - President of Columbia College
- Horace Mann - "Father of the American Common School"

- Charlotte Mason - Founder of Charlotte Mason College of Education
- Fred Terman - President of Stanford University
- Frank Vandiver - President of Texas A&M University
- Booker T. Washington - Founder of Tuskegee Institute
- John Witherspoon - President of Princeton University

Oameni de afaceri

- Andrew Carnegie - wealthy steel industrialist
- Amadeo Giannini - Bank of America's founder
- Horace Greeley - New York Tribune founder
- Soichiro Honda - creator of the Honda automobile company
- Peter Kindersley - book illustrator and publisher
- Ray Kroc - founder of McDonald's fast food restaurant chain
- Jimmy Lai - newspaper publisher; founder of Giordano International
- Dr. Orison Swett Marden - founder, Success magazine
- Adolph Ochs - New York Times founder
- Joseph Pulitzer - newspaper publisher; established Pulitzer Prize
- Colonel Harland Sanders - started Kentucky Fried Chicken
- Dave Thomas - founder of the Wendy's restaurant chain
- Mariah Witcher - founder of Mariahs Famous Cookies
- Daniel Mills - founder of Salem Ridge Press

Scriitori: Mark Twain, George Bernard Shaw, Irving Berlin, Charles Dickens, C.S. Lewis

Alte personalități: Blaise Pascal, Booker T. Washington, Thomas Edison, Benjamin Franklin, Andrew Carnegie, John Stuart Mill, Pierre Curie, Albert Einstein, Michael Faraday, Oliver Heaviside, Albert Schweitzer, Leonardo da Vinci, Yehudi Menuhin